

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vvat dat hy verdient die sijn verdiensten aan een ander mede deylt. Dat
XXIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

beyden / oft voor andere bidden / etc. Ende dit
is voor soo veel belanght den groten Psaul-
ter wiens cracht int voor-gaende verhaelt is
gheworden.

VVat dat hy verdient die sijn verdiensten aan een
ander mede deylt.

DAT XXIII. CAPITTEL.

Sose den Heere offerde alle het goet werck /
Sdat hy den goedertieren Godt op hem ghe-
weerdicht hadde in haer/ en dooz haer te were-
ken/ ende dat voor de siele van eenen ouerlede-
nen: so heeftse gesien dat het ghestelt wert voor
den Throon vande Goddelijke Maesteyt /
Inde ghelyckenisse van veel verscheyden staey-
liefselijckheydt: waer dooz niet alleenlyk de
Heere / maer oock alle de Heilighen / schenen
wonderlyk hen te verheughen. Ende de Hee-
re heeft dat seer minnelijk tot hem ghetroe-
ken/ al oft hy verblyft gheworden hadde: om
dat hy wat hadde / waer mede hy de behoefti-
ghe soude moghen goet doen / die dooz hun ey-
ghen wercken sijn weldaden niet verdient en
hadden. Daer nae heeftse ghesien / dat de goe-
dertierenste Heere tot elck werck / dat hem dooz
haer ghesfft was / wat oot by voeghde dooz
sijn milste goedertierentheyt / ende dat hy dat
soo wederom tot haer stierde / om datse voor
haren goeden wille nu dubbel soude ontfange
ende behouden / tot de eeuwighe belooninge.
waet dooz sy verstaen heeft dat een mensche
niet en verliest / maer dat hy veel ghewint die
een ander dooz lieerde helpt.

Hoe